NORAKSTS
Lieta Nr.142293012
(1-1178-13)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2013.gada 20.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Māris Šļakota,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.A.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 23.aprīļa lēmuma Nr.566 (2012.gada 21.februāra administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.FR00023611) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja vecākā inspektore 2012.gada 21.februārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00023611.

Protokolā-lēmumā norādīts, ka 2012.gada 13.februārī plkst.11.02 Jelgavas novadā, Valgundes pagastā, uz autoceļa Rīga-Skulte-Liepāja (A-9), 19,1. km, autobusa pietura „Ložmetējkalns", automašīna Mercedes Benz Sprinter 318, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, ceļa posmā, kurā atļautais braukšanas ātrums ir 90 km/h, pārvietojās ar braukšanas ātrumu 116 km/h, bet, ņemot vērā iekārtas pieļaujamo kļūdu, faktiskais braukšanas ātrums noteikts 112 km/h. Pārkāpums fiksēts ar iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651305), maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā + 3 km/h, ja ātrums < 100 km/h; + 3%, ja ātrums > 100 km/h.

Pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 115.1.punkta prasības un izdarīts pārkāpums, atbildība par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta piektajā daļā.

Pieņemts lēmums uzlikt transportlīdzekļa vadītājam naudas sodu Ls 20 apmērā.

A.A. par minēto lēmumu iesniedza sūdzību.

[2] Izskatot *A.A.* sūdzību, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieks ar 2012.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.566 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu 2012.gada 21.februāra protokolu-lēmumu Nr.FR00023611.

Lēmumā norādīts šāds pamatojums.

[2.1] Saskaņā ar protokolu-paziņojumu, transportlīdzeklis Mercedes Benz Sprinter 318, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pārsniedza ātrumu par 22 km/h.

[2.2] Ceļu satiksmes noteikumu 115.1.punkts paredz, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

LAPK 149.^{8} panta piektā daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

[2.3] Prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcēm ir noteiktas likumā „Par mērījumu vienotību" un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumos Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība".

Šajā gadījumā administratīvā pārkāpuma fiksēšanai tika izmantota ātruma mērīšanas iekārta PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651305). Minētās mērierīces verificēšanas sertifikātā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu.

[2.4] Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed fiksētās informācijas pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu, nosakot pārkāpumu izdarījušo transportlīdzekli, tiek izmantota vērtēšanas veidne – vienu metru augsts taisnstūra apgabals transportlīdzekļa tuvumā. Tā platums atbilst transportlīdzekļa daļai, no kuras ir iegūtas mērījuma vērtības. Aizmugurējā mērījuma gadījumā veidnē vismaz daļēji ir jābūt redzamam vismaz vienam aizmugurējam ritenim un/vai daļēji jābūt redzamai transportlīdzekļa numura zīmei. Citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu, nedrīkst būt redzami veidnē. Pie tam veidnes apakšējai malai ir jābūt zem riteņiem. Pretējā gadījumā fiksētais foto uzņēmums ir nederīgs kā pierādījums.

Apskatot administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.FR00023611 esošo fotouzņēmumu, redzams, ka fiksēts no iekārtas aizejošā transportlīdzekļa braukšanas ātrums. Vērtēšanas veidne atrodas tieši uz transportlīdzekļa Mercedes Benz Sprinter, valsts

reģistrācijas Nr./*reģistrācijas numurs*/. Veidnē redzama minētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme un labais aizmugurējais ritenis. Veidnes apakšējā mala ir zem minētā transportlīdzekļa riteņiem. Veidnē neatrodas citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu.

Līdz ar to, nav pamata apšaubīt, ka 2012.gada 13.februārī plkst.11.02 ar ātruma mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651305) fiksēts tieši transportlīdzekļa Mercedes Benz Sprinter, valsts reģistrācijas Nr./*reģistrācijas numurs*/, braukšanas ātrums.

[2.5] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otro daļu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro tikai naudas sodu.

Ņemot vēra LAPK 149. panta piektās daļas sankcijā paredzēto minimālo naudas sodu un Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otrās daļas nosacījumus, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana administratīvajā aktā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[3] *A.A.* vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar sūdzību, lūdzot atcelt Lēmumu.

Sūdzībā norādīja šādus argumentus.

[3.1] *A.A.* uzskata, ka ir notikusi kļūda braukšanas ātruma fiksēšanā. PoliScan ir Vācijas juristu un tiesnešu viskritizētākais fotoradars no 36 Vācijā lietotajiem. Fotoradars sastāv no divām atsevišķām iekārtām – fotoaparāta un radara. Tas, ko redz fotoaparāts, nemaz nenozīmē, ka to pašu redz radars. Problēma ir tajā, ka foto tiek uzņemts vairākus metrus pēc mērījuma veikšanas. Radars nofiksē kādu braucošu objektu, bet brīdī, kad ieslēdzas fotoaparāts, tiek nofiksēts cits objekts.

[3.2] Braucot ceļa posmos ārpus Rīgas, sūdzības iesniedzējs lieto kruīzkontroli, kas izslēdz iespēju pārkāpt ātruma ierobežojumus.

[3.3] Sūdzības iesniedzējam ir pamatotas aizdomas, ka ar fotoattēliem sagatavošanas gaitā notiek manipulācijas privātā biznesa interesēs.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvalde neatzina sūdzību, norādot šādus iebildumus pret pieteikuma argumentiem.

[4.1] Ar mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP katra fiksētā ātruma pārkāpuma dati ir šifrēti īpašā aizsargātā pierādījumu failā (TUFF fails), kurā tiek glabāta visa pārkāpuma informācija: datums, laiks, vieta, atļautais braukšanas ātrums, faktiskais ātrums un citi dati, kā arī pārkāpuma kopskata attēls. Manipulācijas ar pārkāpuma datiem, tajā skaitā ar fotoattēlu nav iespējamas. Pārkāpuma dati ir šifrēti un droši aizsargāti ar unikālu digitālu atslēgu. Datu sagrozīšana vai pārveidošana nav iespējama. Ātruma mērījumu un pārkāpumu fiksēšanas precizitāti un pareizību ir apliecinājuši Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs un Latvijas nacionālais metroloģijas centrs, veicot, PoliScan Speed

mērīšanas līdzekļa tipa novērtēšanu un pirmreizējo verificēšanu atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem.

[4.2] Pieteicēja vaina pierādīta ar viņa iesniegumu, fotoradara fiksēto informāciju, fotoradara dislokācijas vietas aprakstu (pasi).

[5] Atbilstoši LAPK 289.[6]panta pirmajai daļai, lieta tiesā izskatīta rakstveida procesā, jo šādai izskatīšanas kārtībai *A.A.* ir piekritis (*lietas 3.lapa*).

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus un lietas dalībnieku argumentus, tiesa secina, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma, Lēmums atstājams negrozīts.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Lēmuma pamatojums (sprieduma [2.1]-[2.4] punkts), ir pilnīgi pareizs un pietiekams, izņemot apsvērumus par soda izvēles kritērijiem (sprieduma [2.5] punkts). Tiesa pievienojas Lēmuma pamatojumam, kuru atzinusi par pareizu.

Iestādes izdarītos secinājumus apstiprina lietā iesniegtie pierādījumi – 2012.gada 21.februāra administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.FR00023611 un tajā ietvertais fotoattēls (*lietas 18.lapa*), ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed M1HP, Nr.PS-651305 pirmreizējās verificēšanas sertifikāts (*lietas 20.lapa*), ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed M1HP mērījumu vietas pase (*lietas 21.lapa*).

[8] Par sūdzībā tiesai norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda, ka ir nepietiekama sūdzības iesniedzēja atsaukšanās uz mērierīces PoliScan Speed vispārīgu kritiku. *A.A.* nenorāda ne uz vienu konkrētu avotu, kas apstiprinātu, ka mērierīce PoliScan Speed nenodrošina radara un fotoaparāta darbības sinhronumu tādā pakāpē, lai varētu precīzi fiksēt konkrēta transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un tā paša transportlīdzekļa attēlu.

A.A. argumentam par kruīzkontroles – pastāvīga ātruma nodrošināšanas ierīces – lietošanu nav nozīmes, jo tas neizslēdz atļautā ātruma pārsniegšanu.

Sūdzības iesniedzēja atsaukšanās uz fotoattēlu viltošanu ir tikai subjektīvs pieņēmums.

[9] LAPK 149.[8] panta piektā daļa paredz izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Lēmumā norādīts (sprieduma [2.5] punkts), ka saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otro daļu šajā lietā bija iespējams piemērot tikai naudas sodu, tādēļ nemaz nebija apsverams jautājums par soda mīkstināšanu. Tiesa šādai argumentācijai nepiekrīt.

Iestāde Lēmumā nepilnīgi citē Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otro daļu. Tajā, iepretim Lēmuma norādei, nav noteikuma, ka „piemēro tikai naudas sodu". Normā noteikts, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro tikai vadītājam paredzēto minimālo naudas sodu.

Tiesas ieskatā minētā norma tulkojama tā, ka iestādei, izšķiroties par naudas soda piemērošanu, no sankcijā paredzētā naudas sodu diapazona ir jāizvēlas tikai minimālais naudas sods. Norma nebūt neizslēdz cita – mīkstāka – soda piemērošanu, ja tas paredzēts attiecīgā panta sankcijā.

Tādēļ, ja persona pirms lēmuma pieņemšanas vai apstrīdot sākotnējo lēmumu ir norādījusi apstākļus, ar kuriem pamato, ka iestādei būtu jāaprobežojas ar brīdinājumu, iestāde nav tiesīga šos apstākļus nevērtēt un savu rīcības brīvību ierobežot tādā veidā, kā konkrētajā gadījumā tas ir norādīts Lēmumā.

Ja piekristu iestādes argumentācijai šajā lietā, tad iespēja piemērot brīdinājumu par LAPK 149.[8] panta piektajā daļā minēto pārkāpumu būtu atkarīga nevis no likumā paredzētajiem soda izvēles kritērijiem (pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi), bet gan no tā, kādā veidā iestāde ir konstatējusi pārkāpumu – apturot vai neapturot transportlīdzekli. Šādas atšķirības sodu uzlikšanas praksē būtu pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes principu.

[10] Neskatoties uz to, ka tiesa nav atzinusi par pareiziem Lēmuma argumentus daļā par soda izvēles kritērijiem, konkrētajā lietā tiesa nekonstatē pamatu Lēmuma grozīšanai. *A.A.* nemin nevienu apstākli, kas liecinātu, ka viņam piemērotais sods būtu nesamērīgs. Tādus nekonstatē arī tiesa.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.566 (2012.gada 21.februāra administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.FR00023611) bet *A.A.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) M.Šļakota

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Šļakota

Rīgā, 2013.gada 20.maijā